

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 septembrie 2011, ora 10

Ewald Frank

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți! Când au fost subliniate aceste gânduri că: „Domnul a trimis lumina, și a descoperit Cuvântul Său”, atunci eu m-am gândit la Zah. 14.7: „*spre seară se va arăta lumina*”. În general spre seară se întuneacă, dar Domnul a făgăduit că „*spre seară se va face lumină*”. El ne dăruiește har ca noi să umblăm în această lumină.

Saluturi [...]. Noi suntem uniți cu poporul lui Dumnezeu de pe tot pământul. Mesajul lui Dumnezeu ajunge chiar până la marginile pământului. Aici a fost exprimat și gândul că: Domnul a avut grijă ca aici să nu fie zidită doar o casă a lui Dumnezeu în care noi să ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul Lui, ci Domnul a zis „ca hrana să fie depozitată, că va veni timpul când această hrană să fie împărțită”. Acest moment când trebuie să merg din oraș în oraș și din țară în țară ca să vestesc acest mesaj – aceasta este o trimitere dumnezeiască legată cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru, pe care Domnul însuși îl aduce la bun sfârșit în zilele noastre.

Eu am spus-o deja deseori: în 1974, noi am avut inaugurarea acestei case simple a lui Dumnezeu. Noi am fost convinși de faptul că revenirea Domnului Isus Hristos este aproape. Noi nu avem nevoie de niciun fel de palat care să țină mai mult decât mileniul păcii, ci doar de un loc în care noi să ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu.

După aceea a venit și anul 1976, când toți aceia din cadrul mesajului s-au concentrat asupra faptului că: „În anul 1977 totul se va

sfârși”, fiindcă editorul acelei cărți a introdus ceva în acea carte a fratelui Branham, „Cele șapte biserici”. Și într-adevăr în cartea editată în limba engleză, la pag. 322 a fost scris că: „În anul 1977 toate sistemele pământești se vor sfârși, și mileniul păcii va începe”. Pe baza acestei adăugiri, pe care fratele Branham n-a spus-o niciodată – acest om a adăugat această propoziție – toți aceia care au respectat slujba fratelui Branham au acceptat și această propoziție, pentru că ei au fost de părerea că totul vine din gura fratelui Branham, fiindcă cartea aceasta a fost scrisă pe baza celor spuse de fratele Branham.

Aproximativ la 12 m de aici, acolo unde a fost un cireș bătrân, Domnul mi-a vorbit cu un glas foarte puternic: „Slujitorul meu du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o, zidește pe ea, căci vor veni oameni din multe țări care vor avea nevoie de cazare”. Aici era un gard mare, înalt de 2,20 metri; dincolo în timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost un lagăr. Eu n-am putut să trec direct, ci a trebuit să fac un ocol mare ca să ajung pe suprafața vecină, și s-o dedic Domnului.

Noi putem privi înapoi asupra unor ani când Domnul Dumnezeu a dăruit indicații și ne-a condus pas cu pas. Până în acel moment când fratele Paul Schmidt a trecut prin șantier – când prima clădire era aproape finalizată – și trecând pe lângă mine el a zis: „Frate Frank nu este suficient. Această clădire nu ajunge” – și el a mers mai departe, iar eu l-am urmat. În următoarea dimineață pe strada Lech, nr. 7, eu am deschis Biblia și acolo este scris Cuvântul la plural: „*și ei au finalizat clădirile*”, și eu am știut că acolo nu este nevoie de o singură clădire, ci de două clădiri. În acest mod Domnul a condus totul. Noi n-am spus multe cuvinte despre aceasta, dar suntem mulțumitori din inimă fiindcă noi am mers acești pași împreună cu Domnul nostru, și El cu adevărat a dăruit har și din nou har.

Nouă, oamenilor cei mai simpli de pe pământ, El ni S-a descoperit, ne-a încredințat Cuvântul Lui. Închipuiți-vă odată ce încredere Și-a pus Dumnezeu în noi, așa cum a făcut-o cu prorocii și apostolii! Când El a zis: „Eu te voi trimite din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul Meu”; Dumnezeu a știut că noi vom vesti Cuvântul Lui într-un mod adevărat fără ca noi să răstălmăcim ceva sau să adăugăm ceva, ci

noi să avem un respect deplin față de Cuvântul Lui. Acest lucru este necesar ca, Cuvântul să ne fie descoperit de fiecare dată, proaspăt de la Tron.

Eu în acest loc am spus-o deja o dată sau de două ori: În trezirea care a avut loc după cel de-al Doilea Război Mondial când orele de rugăciune au durat până noaptea târziu, atunci Duhul lui Dumnezeu a lucrat într-un mod minunat, și mulți au fost botezați cu Duhul Sfânt. Atunci a existat o cerere principală în toate rugăciunile: „O, Doamne descoperă Cuvântul Tău proaspăt de la tronul Tău!” De câte ori am repetat această propoziție în orele noastre de rugăciune! Dar după aceea a venit și această zi, a venit acest ceas în care, eu și încă câțiva am putut să recunoaștem că Dumnezeu a descoperit Cuvântul Lui proaspăt de la tronul Lui. Nu erau niște răstălmăcirii, ci El a trimis pe prorocul Lui ca să ne descopere Cuvântul.

Frați și surori, și pentru aceasta este necesar ca același Duh Sfânt, aceeași ungere a Duhului Sfânt să ne învețe pe toți, același Duh care a fost peste proroc, care a fost peste Domnul nostru. El, a fost Unsul, și ungerea trebuie să se odihnească și peste noi pentru ca totul să ne fie descoperit la fel, așa cum a dorit-o El.

Apoi două lucruri vin împreună: El ne deschide înțelegerea pentru Scriptură, și abia după aceea poate să ne descopere Cuvântul Lui prin Duhul Sfânt. Este minunat că noi putem să trăim aceste lucruri într-un mod personal. Dumnezeu nu a vorbit capetelor noastre; noi n-avem nevoie de niciun fel de discuții, ci noi ne supunem planului lui Dumnezeu. Descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, nu doar darul prorociei – acesta desigur este unul dintre cele 9 daruri ale Duhului – ci duhul prorociei, mărturia lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Noi primim totul prin credință, tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, și suntem mulțumitori pentru acest fapt. Noi putem să mărturisim că Dumnezeu ne-a condus, prin harul Său, în toți anii care au trecut. De câte ori am spus: „O, Doamne, eu am vestit tot planul Tău; ce pot eu să mai spun poporului Tău?” După aceea Cuvântul acesta mi-a fost

descoperit de fiecare dată, fiindcă Domnul ni l-a descoperit prin Duhul Sfânt.

Permiteți-mi să citesc câteva versete din 1 Ioan, ca să știți despre ce doresc să vă spun și ce ne-a promis Dumnezeu; 1 Ioan 2.20: *„Dar voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru”*. Voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru. În lb. germană este scris: *„Voi sunteți în posesia tuturor lucrurilor descoperite de Dumnezeu”* prin Cuvântul Său.

În v. 21, la sfârșit este scris: *„și știți că nicio minciună nu vine din adevăr”*. Și după aceea citim vers. 26 și 27.

V. 26: *„V-am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă rătăcească”*. Și lucrul acesta există. Noi o spunem liber și deschis: La fel cum este răstălmăcită Scriptura în toate direcțiile posibile, tot așa se întâmplă și cu afirmațiile fratelui Branham. Dar noi nu răstălmăcim nimic, ci totul ne este descoperit prin Duhul Sfânt. Și atunci vedem armonia între ceea ce a descoperit Dumnezeu fratelui Branham, ceea ce a descoperit fratelui Pavel, ce a fost descoperit lui Ioan pe insula Patmos; noi vedem armonia dumnezeiască în Cuvânt, dacă ne este descoperit prin Duhul.

Citim încă o dată v. 27: *„Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea”*. Este minunat că noi am putut să trăim personal aceste lucruri prin har.

Citim și v. 28: *„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”*.

Haideți să rămânem în El, în harul Său, în Cuvântul Lui, să nu trecem peste granițele Scripturii, ci așa cum Domnul nostru însuși a zis: *„Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Cuvintele Mele”*. În acest loc noi accentuăm într-un mod deosebit faptul că nu este permis ca să fie adăugat ceva Cuvântului lui Dumnezeu, dar, la fel, să nu se înlătore

nimic din acest Cuvânt, și, de asemenea, să nu fie răstălmăcit nimic. De asemenea am mai spus că în toate denominațiunile Cuvântul este răstălmăcit în fel și chip.

În ultimul număr al revistei „Idea Spektrum” este scris despre 1 Tim. 2.15. Cu acest verset se ceartă cei mai importanți oameni din țara noastră, fiindcă în 1 Tim. 2.15 este scris despre femeie: *„Totuși, ea va fi mântuită prin nașterea de fii (copii – este sris în lb. germană), dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie”*. Punctul de ceartă este că: *„femeia va fi mântuită prin nașterea de copii”*. Cine citește din diferite traduceri, și nu citește și celelalte versete biblice, acela nu o va înțelege, ci doar dacă îi este descoperit prin Duhul. În special în Rusia există o direcție de credință unde, pe baza acestui verset se susține că: *„femeia căsătorită trebuie să aibă câte un copil tot după doi ani”*. Este o neînțelegere; acest verset este înțeles greșit.

Mântuirea este garantată pentru femeie, chiar dacă ea naște copii în păcat, din cauza păcatului original. Mântuirea s-a înfăptuit, căderea în păcat a fost reparată. Dar totuși este necesar ca Dumnezeu să ne descopere Cuvântul Lui. Cine încearcă să înțeleagă Cuvântul doar cu mintea lui, aceluia nu-i vor fi niciodată clare lucrurile. Dar dacă ne este descoperit prin Duhul, îl vom înțelege. Trebuie să se citească și versetele dinaintea acestui verset. Chiar dacă mie nu-mi place să folosesc astfel de teme biblice într-o ocazie cum este cea de astăzi, totuși eu știu că toate surorile noastre primesc fiecare Cuvânt și nu se opun niciunui Cuvânt.

De aceea noi ajungem și la acel punct care i-a fost descoperit fratelui Branham într-un mod deosebit: în toată creația au fost prezente partea masculină și partea feminină, adică câte o pereche. Chiar și în corabia lui Noe, toate animalele au intrat perechi, dar cu omul a fost altfel. De prima dată a fost Adam, și Eva era în el, nu lângă el. Ea era în el, și după aceea Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste Adam, a deschis coasta lui și a scos-o afară din el pe Eva și i-a adus-o. Și omul a zis: *„Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!”* (Gen. 2.23).

Dacă mergem la al doilea Adam, la Isus Hristos, la Domnul nostru, de prima dată El era singur, dar Mireasa era în El. Ea a fost aleasă înaintea întemeierii lumii, și când pe crucea de pe Golgota a fost deschisă coasta Lui și sângele a curs, atunci Mireasa a fost răscumpărată; ca să fie înfățișată înaintea Lui. În această legătură puteți să citiți Efeseni cap. 5; „*vorbesc despre Hristos și despre Biserică*”, scrie Pavel. Este minunat cum istoria mântuirii, chiar de la început, ne-a fost arătată într-un mod clar. Fratele Branham a spus: „Dacă Eva ar fi rămas în creația originală, ea nu ar fi putut păcătui”. Și el spune că „a fost necesar”, și ceea ce face Dumnezeu întotdeauna este făcut corect.

Dar aici este scris pentru scumpele noastre surori, bucurați-vă; În 1 Tim. 2 de la v. 11 este scris: „*Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea*”. Scuzați-mă, dar așa este scris. V. 12: „*Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere*”. Dumnezeu nu a putut să facă un cadou mai mare surorilor noastre. Nu există un cadou mai mare decât acesta, ca Domnul să-i spună femeii: „Ascultă! Tu să ai grijă de bărbatul tău și de lucrurile casnice, și să respecti tot ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, și ceea ce a dat Dumnezeu fraților, las-o în seama fraților”.

Dar acum vine și un motiv pentru ceea ce este scris aici, în vers. 13 și 14: „*Căci întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii*”.

Noi aseară am spus-o foarte clar: acolo, la începutul creației naturale a fost Eva, și după aceea am vorbit și despre Maria care a fost la începutul creației noi a lui Dumnezeu. Chiar și în Apoc. 3 este scris că: „*Hristos, Domnul nostru este începutul zidirii lui Dumnezeu*”. În Apoc. 3.14, este scris: „*Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu*”.

Un început nou, a avut loc o zidire prin zămislire. Și noi cu toții care am fost o parte din creația naturală, am fost zămisliți prin Duhul lui Dumnezeu și am devenit o făptură nouă, prin har. Așa cum a

fost citit aseară din 2 Cor. 5.17: „*Căci, dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”.

De asemenea mai există și alte puncte pe care doresc să le amintesc foarte scurt, din Colos. 1. Aceste versete biblice trebuie luate împreună cu alte versete biblice și de aceea, frați și surori, de la început am subliniat că nu este suficient ca să luăm doar un verset biblic, ci este necesar să luăm toate versetele biblice care fac parte din aceeași temă. În Colos. 1.14, este scris despre Domnul și Mântuitorul nostru: „*în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*” noastre. Spuneți „Amin”! Amin. O lucrare de răscumpărare desăvârșită!

Dar punctul de ceartă – nu pentru noi, ci pentru alții – este în vers. 15: „*El este chipul Dumnezeului cel nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea*”.

Și interpretarea este că: „El a fost deja întâiul născut înaintea întregii zidiri”. Dar dacă noi citim Cuvântul lui Dumnezeu în mod corect, și anume încet: „*El este chipul Dumnezeului cel nevăzut*”. Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dumnezeu este Duh și în plinătatea Lui de Duh, lumină și viață a existat din veșnicie în veșnicie. Dar după aceea, din veșnicie a intrat în timp. De aceea este scris: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.*” (Gen. 1.1). De aceea și este scris: „*La început era Cuvântul...*” (Ioan 1.1). Și pentru această temă trebuie să folosim toate versetele biblice și să le citim atenți.

Haideți să recitim v. 15: „*El este chipul Dumnezeului cel nevăzut*”. Dumnezeu a rămas nevăzut după Duh, dar El S-a descoperit într-un mod vizibil, a umblat în Grădina Eden, a făcut primul om și pe noi după chipul Său. Iar, aici, în v. 15, este vorba de „*cel întâi născut din toată zidirea*”, despre zidirea deplină, despre zidirea nouă, și anume zidirea în Isus Hristos, Domnul nostru.

În următoarele vers. 16 și 17, este scris: „*Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute*

și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El”.

Vers. 18: *„El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți...”*

Și aici unii oamenii răstălmăcesc, spunând că: „El a devenit cel întâi născut, după înviere”. El a fost cel întâi născut, deja după nașterea Lui. El, Cel întâi născut S-a dus pe cruce pentru noi toți cei întâi născuți și ne-a dăruit mântuirea. El este Cel întâi născut, El a murit pe cruce pentru toți frații și pentru toate surorile. *„El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați.”* (Rom. 8.29).

Dar aici accentul cade pe faptul că: El ca întâi născut a adus victoria, a dăruit o mântuire deplină; El S-a dus în iad, a învins moartea și iadul și a treia zi a înviat dintre cei morți. Totul este făcut conform rânduielii lui Dumnezeu, prin har. El este totul în toți și în toate. El este Împărat, Preot și Proroc, El este Mielul lui Dumnezeu, El este Mijlocitorul, El este Avocatul, El poate să fie și este totul. El este tot ceea ce este necesar pentru planul de mântuire. Aici noi citim că El are întâietatea în toate.

Iubiți frați și surori, este pe inima mea să spun că noi suntem poporul legământului celui nou, Biserica celor întâi născuți, care Îl cred acum pe Dumnezeu, căroră li se descoperă Cuvântul. Noi suntem aduși în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu mai avem niciun fel de opoziție interioară, ci prin har suntem învățați cu toții de Dumnezeu. Noi suntem Biserica, așa cum am spus-o deja deseori, noi suntem Biserica celor chemați afară, cei puși deoparte, și noi ne-am întors la început.

În această legătură doresc să vă mai citesc, ca și comparație, un verset biblic din Ezra 1, unde avem descrisă întoarcerea poporului Israel din prizonieratul babilonian. Ei s-au întors în Ierusalim, au găsit locul unde a fost zidit templul, au găsit și locul unde a fost altarul. Totul a fost rezidit pe locul original. Pe mine m-a impresionat faptul că aici în Ezra 1.11, este scris: *„Toate lucrurile de aur și de argint*

erau în număr de cinci mii patru sute. Seșbațar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreună cu cei ce s-au întors din robie”. Totul a fost adus din nou la Ierusalim. Tot ce a fost îndepărtat din Templu a fost readus înapoi, chiar și aceste cinci mii patru sute de lucruri de aur și de argint. Când am citit acest lucru am fost foarte bucuros.

În restituirea desăvârșită totul trebuie să fie restituit. Dumnezeu va avea grijă ca totul să fie readus în aceeași stare originală cum a fost la început. Noțiunea de legământ o întâlnim deseori în Vechiul Testament. Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe, a încheiat un legământ cu Avraam, a încheiat un legământ cu tot Israelul, și apoi în Noul Testament: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou.”* (Matei 26.28).

Un legământ este un contract. Noi am fost incluși în acest contract dumnezeiesc. Acest legământ dumnezeiesc rămâne valabil fiindcă Dumnezeu l-a încheiat cu noi. Și sângele legământului este garanția că, Cuvântul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit se va împlini. De aceea, dacă recitim toate aceste versete care vorbesc despre legământ, în mod deosebit în Exod cap. 24, cum poporul și cartea cu ceea ce avea Dumnezeu de spus au fost dedicate Domnului, și anume, prin faptul că sângele legământului a fost stropit pe ambele, și anume: pe cei credincioși și pe Cartea legământului.

În Exod 24 de la v. 6 este scris: *„Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul”. Moise a luat sângele, și a stropit poporul zicând: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte”.*

Frați și surori, acesta nu este un legământ făcut doar din niște cuvinte, ci a fost pecetluit prin sângele legământului cel veșnic, și fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat și noi îl putem crede din inimă. Noi suntem poporul legământului cel nou, noi suntem Biserica celor întâi născuți. Noi am aplicat sângele Mielului, și prin har am fost făcuți neprihăniți.

Cine dorește să ridice pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Cine dorește să se pună de partea pârătorului fraților? Stați de partea lui Dumnezeu. Credeți în împăcare, în iertare și nu în pâră! Cine îi pârăște pe alții stă de partea pârătorului, și nu a primit încă împăcarea și iertarea în realitate. Cine a primit și acceptat sângele legământului și Cuvântul legământului, prin credință, stă sub acoperirea sângelui și are acces la Cuvântul legământului. În această legătură am putea să citim un număr mare de versete biblice.

Haideți să mergem la 1 Împ. 8, ca să vedem cu toții în ce mod – chiar și la inaugurarea Casei Domnului – a avut loc acest legământ. Dumnezeu deja în tot Vechiul Testament a avut grijă ca tot ce se va întâmpla în Noul Testament să fie deja prezentat în niște tablouri umbră. În 1 Împ. 8.15, când bărbatul lui Dumnezeu a făcut inaugurarea, este scris: *„Și el a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Lui tatălui meu David, și care împlinește, prin puterea Lui, ce spusesese, când a zis”*.

Acum vin și vers. 20 și 21: *„Domnul a împlinit cuvintele pe care le rostise. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului, Dumnezeul lui Israel”*. Și acum vine un verset minunat, v. 21: *„Am rânduit un loc pentru chivot unde este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului”*. Aici este actul legământului în chivotul legământului, Cuvântul lui Dumnezeu descoperit pentru acel timp.

Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi. Două versete minunate putem citi și în Noul Testament, în Matei 26.28: *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Sângele legământului cel nou, sângele Lui a fost vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor. Și acești mulți sunt aceia care au fost incluși deja în făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam: *„În tine voi binecuvânta toate semințiile, toate popoarele pământului”*. După aceea putem merge la Gal. 3, în Hristos s-a împlinit făgăduința și: *„toate popoarele și toate limbile au fost*

binecuvântate în Isus Hristos, Domnul nostru”, care a vărsat sângele Lui, sângele legământului cel nou.

Noi nu suntem aici o adunătură de oameni oarecare, ci noi suntem Biserica lui Isus Hristos, cei care am fost răscumpărați prin sângele scump al Mielului, și noi credem fiecare cuvânt din acest legământ vechi și nou, căci acestea formează o unitate.

Citim și acel verset din Marcu 14, unde ne este spus totul din nou, din gura Domnului, și ne este dovedit foarte clar. Din Marcu 14 citim v. 24: *„Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou care se varsă pentru mulți”*. Dumnezeu nu va rupe legământul Lui.

În Vechiul Testament Dumnezeu a dat făgăduința: *„După acele zile voi încheia un legământ nou cu voi”*. Și acest legământ nou a fost încheiat de către El, și prin sângele Lui a fost pecetluit. Noi suntem ceata răscumpărată prin sângele Lui, care a fost inclusă în acest legământ. O spun încă o dată: Dumnezeu nu va rupe legământul Lui, și noi, de asemenea, nu-l vom rupe. Dar dacă se întâmplă cuiva, ceva, atunci noi venim și-I cerem iertare Domnului și noi recunoaștem că Mântuitorul nostru este un Mare Preot credincios. Noi nu trebuie ca să murim în păcatele noastre; Domnul a plătit pentru aceasta. Ci, noi venim la Domnul nostru, și El face totul bine din nou.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi, aici. Dumnezeu are un plan de mântuire. Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe, Dumnezeu a încheiat un legământ și cu Avraam, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Israel, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Biserica Lui, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Toate cuvintele legământului cel nou ne aparțin nouă. Toate cuvintele legământului cel vechi sunt incluse în Cuvântul lui Dumnezeu pe care-l acceptăm. Noi putem să trăim conform Cuvântului, așa cum este scris.

Frați și surori, încă un gând: nu este necesar ca un frate să-l învețe pe celălalt, ci, după cum ungerea Lui vă învață – așa este corect înaintea lui Dumnezeu – și nu este o minciună, nicio răstălmăcire. Atunci se împlinește și Rom. 8.14: *„Căci toți cei ce sunt călăuziți de*

Duhul lui Dumnezeu sunt fii (copii) ai lui Dumnezeu"; atunci se împlinește: „*după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată*” (1 Ioan 2.27); atunci același Duh al lui Dumnezeu se odihnește peste noi, cum a fost peste Domnul nostru, peste proroci și cum a fost în Biserica primară; același Duh se odihnește și peste noi.

Poate veți spune: „Oare cine suntem noi?” Dar cine au fost ucenicii, cine au fost apostolii, cine au fost ei? Chiar și despre Ilie este scris în Iacov 5.17: „*Ilie era un om supus acelorasi slăbiciuni ca și noi*”. Și atunci, ce doriți voi să fiți? Rămâneți niște oameni înțelepți și slujiți-I Domnului. Nu fiți niște fanatici, nici extremiști. Traiți într-un mod normal în sfera pământească și duhovnicească.

Domnul ni S-a descoperit într-un mod minunat. El a vorbit foarte clar cu noi. Cuvântul din Matei 13, Domnul l-a vorbit noroadelor în pilde, dar pe ucenici i-a luat deoparte, le-a descoperit comparațiile și le-a zis: „*Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor*.” (Mat.13.11).

Frați și surori, eu privesc dintr-o parte în cealaltă. Ce har ne-a dăruit Dumnezeu! – într-un timp în care sunt atâtea răstălmăciri, atâtea învățături cu privire la Cuvânt, la mesajul lui Dumnezeu, care sunt răspândite pe tot pământul. Dar Dumnezeu Și-a adunat un popor care să asculte Cuvântul Lui: „*Adună poporul Meu ca ei să asculte cuvintele Mele*”. Noi am auzit cuvintele curate ale lui Dumnezeu, le-am primit prin credință, și ne-au fost descoperite.

Tot ceea ce a spus și fratele Branham trebuie readus sub ungerea și conducerea Duhului Sfânt în Sfânta Scriptură. Atunci nu mai există niciun fel de contradicție, ci doar descoperirea prin Duhul care ne călăuzește în tot adevărul. Noi în acest loc pretindem că noi nu vestim nicio răstălmăcire sau explicații personale, ci noi dăm mai departe doar Cuvântul minunat al lui Dumnezeu în forma originală. Biserica Mireasă este Mireasa aleasă. Ioan Botezătorul a spus: „*prietenul mirelui, care stă și-i ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină (desăvârșită)*”(Ioan 3.29). Până în Apoc. 19.7: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”.

Frați și surori, noi, cei chemați afară, cei puși la o parte – aceia care suntem refuzați și judecați greșit de toți – noi ne-am adunat în prezența lui Dumnezeu de-a lungul anilor, am fost zidiți pe temelia sfântă a apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos însuși este piatra din capul unghiului. „*Un Domn, o credință, un botez*” – totul este readus înapoi la început. Noi suntem ceata răscumpărată prin sânge, și sângele legământului cel nou a fost vărsat pentru toți, pentru cei mulți care permit să fie incluși în acest legământ, care primesc mântuirea prin sânge, care trăiesc iertarea și împăcarea cu Dumnezeu.

Vrem să împlinim tot ceea ce ne-a poruncit Domnul. La rândul meu, eu trebuie să fac tot ceea ce mi-a poruncit Domnul mie. Cum am spus deja la început: Domnul Și-a pus încrederea Lui în noi fiindcă El a știut înaintea întemeierii lumii că noi Îl vom crede pe El, că noi ne vom pune încrederea în El și că noi vom rămâne în Cuvântul Lui. „*Dacă voi rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi atunci voi sunteți ucenicii Mei adevărați.*”

Întreb: Poate să-și închipuie cineva că prorocul Isaia a vestit un mesaj amestecat? Sau un alt proroc, sau un apostol să vestească un amestec din Cuvânt și păreri proprii? Nu! Nu! Niște bărbați sfinți au vorbit din partea lui Dumnezeu, sub călăuzirea Duhului Sfânt. Ei au vorbit într-un mod simplu așa cum vorbim și noi astăzi. Vă spun de ce. Astfel ca cinstea să nu fie adusă niciunui om, nu ca cineva să spună: „O, un bărbat mare al lui Dumnezeu!” Nu „un bărbat mare al lui Dumnezeu”, ci Dumnezeul cel mare a trimis Cuvântul Lui ca să ne însănătoșeze.

Eu o scriu în noua scrisoare circulară: ultima lucrare a lui Dumnezeu nu va fi legată de un om, ci Dumnezeu însuși o va face.

Am spus-o de multe ori: prin vestire, oamenii trebuie să fie legați de Dumnezeu. Dacă noi nu reușim ca prin vestirea Cuvântului legământului, poporul legământului să fie legat cu Dumnezeu, atunci fie că cel care predică sau cel care ascultă încă, de fapt, n-a recunoscut despre ce este vorba.

Frați și surori, credeți-mă, a sosit momentul când fiecare trebuie să fie sub călăuzirea Duhului Sfânt, să fie învățat prin ungere și fiecare să-și găsească locul lui în Împărăția lui Dumnezeu. Și chiar și în sfera pământească totul trebuie să fie rânduit într-un mod dumnezeiesc, prin har.

Domnul a zis: „*Eu voi încheia un legământ nou*”; și după aceea mai departe a zis: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou*”. „*Eu voi pune legile Mele, cuvintele Mele în inimile voastre, și voi veți putea să trăiți ceea ce am cerut Eu*”. Dacă suntem cinstiți, atunci toate poruncile pe care le-a dat Dumnezeu sunt ușor de împlinit. Noi ar trebui să ne forțăm ca să nu le împlinim. Dumnezeu nu ne-a cerut ceva imposibil, ci totul este posibil aceluia care crede. Cine a primit viața nouă din Dumnezeu, acela va putea să trăiască tot ceea ce a cerut Dumnezeu în Cuvântul Său.

Doriți voi cu toții s-o acceptați prin credință, astăzi? Amin. Astăzi poate să fie acea zi pe care a făcut-o Domnul? Noi să nu plecăm întristați din acest loc, ci așa cum este scris și în Ps. 118.24: „*Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!*” Haideți să fim mulțumitori că Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Lui și ni l-a încredințat. Să fim mulțumitori că noi putem să ducem Cuvântul Lui în toată lumea, ca ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru, și să fie restituit tot ceea ce a fost la început în Biserică.

El, Dumnezeul Cel viu, care a dat toate făgăduințele, El păzește asupra Cuvântului Său. Dacă Cuvântul Lui este în noi, El păzește și asupra noastră, astfel, Cuvântul pe care îl credem, care este în noi, să fie împlinit în noi și prin noi. Dacă Cuvântul Lui este în voi spuneți „Amin”! Amin. Cuvântul Lui este în noi.

Harul Său ne-a fost dăruit. Noi suntem poporul legământului cel nou. Noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Domnul păzește asupra noastră din pricina Cuvântului Lui și a legământului Său ca să îplinească făgăduințele Sale și să ducă totul la bun sfârșit.

Acum, spre încheiere, doresc să fac o observație: Adunările noastre s-au meritat. Astăzi noi aici suntem adunați din peste 20 de națiuni, dar dacă în 88 de națiuni sunt conectați sute și sute de oameni prin internet ca să asculte această vestire, atunci ultimul mesaj ajunge chiar marginile pământului. Și de aceea a și fost dat acest mesaj, ca Evanghelia deplină, cu tot ce aparține de aceasta, să fie predicată ca mărturie tuturor popoarelor, iar după aceea va veni sfârșitul.

Ați înțeles cu toții? Ați înțeles-o cu toții, că noi nu facem aici doar ceva, ci noi lucrăm conform poruncii directe a Dumnezeuului Atotputernic? Noi nu avem niște idei sau învățături proprii, ci noi vestim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, Cuvântul legământului; îl vestim poporului legământului, care a fost răscumpărat prin sângele legământului. Acest Cuvânt îl vestim noi și Duhul lui Dumnezeu ni-l descoperă prin har. Voi ați primit ungerea, și această ungere vă învață despre toate lucrurile. Credeți-o, primiți-o! Și Domnul va fi cu noi. El își va atinge ținta Lui cu noi, așa cum este scris: El va desăvârși lucrarea Lui, până în ziua glorioasă a revenirii Sale minunate. Și noi așteptăm această revenire în timpul nostru prezent. Toți ochii sunt binecuvântați, toate urechile sunt binecuvântate și toate inimile care cred sunt binecuvântate, care cred și au primit Cuvântul lui Dumnezeu. Haideti să rămânem legați în dragostea divină, să rămânem legați cu Dumnezeu și între noi, în aceeași dragoste a Lui.

Dorința principală este ca, chiar și ultimii să fie chemați afară, și chiar dacă – așa cum a scris și Pavel – sunt scoși din foc, în toate familiile, în toate popoarele astfel ca Dumnezeu să-i cheme afară chiar și pe ultimii și să-i adauge, și astfel numărul să fie complet, și noi cu toții să fim răpiți la El în slavă.

Lui, Mirelui sufletelor noastre, Îi aducem mulțumirea! El să aibă grijă ca Biserica Lui, la timpul hotărât să fie pregătită. Dar nu așa cum am trăit situația în Bruxelles, când mirele a trebuit să aștepte mult timp până când a venit mireasa. Acum este chemarea afară, acum este pregătirea. Când va veni desăvârșirea noi cu toții o vom trăi. Noi cu toții vom trăi împreună ultima lucrare a lui Dumnezeu și vom fi luați în slavă.

Lui, Dumnezeuului nostru care Și-a descoperit credincioșia Lui într-un mod deosebit, care ne-a încredințat Cuvântul Lui, care ne-a dăruit Cuvântul Său, a Lui să fie cinstea. Noi împreună laudăm puterea sângelui Său, sângele legământului cel nou care este dat poporului legământului cel nou și are rezultate în Biserica noului legământ. Noi Îi mulțumim Domnului pentru Cuvântul pe care ni l-a descoperit. Lui Îi mulțumim pentru Duhul Sfânt, care se odihnește peste noi – ungerea vine peste noi – și noi vom fi învățați de către Dumnezeu. Și totul ne este descoperit precum a fost descoperit prorocilor, apostolilor și fratelui Branham. Lui, Dumnezeuului Atotputernic Îi aducem cinstea și lauda acum și în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm, să ne rugăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Dacă surorile noastre au o cântare potrivită, să vină s-o cânte. Noi dorim ca să ascultăm și astfel de cântări potrivite care ne ating inimile și ne aduc într-o atmosferă de rugăciune în prezența tronului de har al lui Dumnezeu.

Eu doresc ca și aceia care sunt noi, care poate sunt de prima dată în mijlocul nostru: aceasta este ziua voastră, este ceasul vostru. Primiți tot ce v-a dăruit și pregătit Dumnezeu pentru voi. Primiți-o! Voi nu știți dacă mai există o altă ocazie. De aceea noi repetăm Cuvântul din Evrei 3.15: „*Astăzi, dacă auziți (ascultați) glasul Lui*”. Eu doresc ca voi cu toții să aveți parte de răpire. Eu doresc ca voi să-L credeți pe Dumnezeu și să faceți parte din Biserica Mireasă. Surorile cântă o cântare [...]. Amin.

Noi credem ceea ce a fost spus fratelui Branham: „Mesajul care îți este încredințat ție va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”. Toți aceia care au ascultat, din toate popoarele, din toate limbile și din toate națiunile, toți să fie binecuvântați în Numele Domnului.

Eu doresc s-o ascult din partea voastră: dacă voi puteți să credeți că noi acum suntem Biserica lui Isus Hristos chemată afară, prin har, spuneți „Amin!” Puteți voi să credeți că Domnul ne dăruiește harul Său ca să facem parte din Biserica Mireasă? Și toți aceia care fac

parte din Biserica Mireasă să fie atenți asupra tuturor lucrurilor pe care le spune Bisericilor Duhul, acum! Amin.

Lui, Dumnezeuului Atotputernic Îi aducem mulțumirile noastre pentru că noi putem să trăim acum, și să trăim ultima parte a istoriei mântuirii într-un mod personal.

Amintiți-ne în rugăciunile voastre. În această lună, în următorul sfârșit de săptămână, mă voi duce în Ucraina. Acolo se adună frați și surori din mai multe țări ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Eu o spun și în prezența fratelui Schmidt: în acel moment când fratele Schmidt stă lângă mine și mă traduce, atunci el este un cu totul alt frate Schmidt decât îl cunoașteți voi; el trăiește totul într-un mod minunat. Toți ceilalți traducători sunt buni, dar fratele Schmidt este foarte bun. Nicio problemă frate Schmidt - fii liniștit! - oamenii înțeleg ceea ce am spus eu. Rugați-vă pentru noi!

În al treilea sfârșit de săptămână din luna aceasta sunt programate niște adunări în Lyon; și acolo frații și surorile noastre ascultă Cuvântul care este vestit aici în acest loc. Noi vom răscumpăra timpul și îi vom vizita; în al treilea sfârșit de săptămână din luna aceasta vom avea adunări în Lyon. Rugați-vă pentru mine și rugați-vă pentru toți frații slujitori care vestesc același Cuvânt în toate popoarele limbile și națiunile.

Noi acum ne vom ruga împreună, și după aceea fratele Eric Schmidt va face un anunț. Fratele Paul Schmidt se va ruga acum pentru noi. [...]. Amin. [Fratele Eric Schmidt face de cunoscut că sora Russ a fost luată acasă (...)].

Pe de o parte este o veste tristă, iar pe de altă parte este o veste îmbucurătoare, pentru că tot cerul s-a bucurat. Eu doresc să fac o observație foarte scurtă: nu există niciun cuplu, pe care îl știu, care să fi fost atât de binecuvântat de Dumnezeu, așa cum a fost cu fratele și sora Russ. Eu îi cunosc pe amândoi din 1953; noi am trăit multe lucruri împreună.

Sora Russ a avut darul prorociei, și Dumnezeu a folosit-o ani de zile. Ea a vorbit lucrurile din partea lui Dumnezeu. În mod

deosebit, în 31 decembrie 1965, atunci când nimeni dintre noi nu a știut că fratele Branham a fost luat acasă, Dumnezeu a dăruit șapte descoperiri într-o singură adunare, prin harul Lui cel mare. Chiar și exprimarea: „slujitorul Meu, Eu am pus sabia Mea în mâna ta”, eu n-am vrut s-o primesc în interiorul meu, și în liniște am spus: „O, iubite Domn, sabia Tu ai pus-o în mâna slujitorului Tău, fratele Branham; cine sunt eu?” Dar eu n-am știut că fratele Branham a fost deja luat acasă în 24 decembrie 1965. Eu ar fi trebuit s-o știu fiindcă eu l-am văzut cum a fost luat în sus pe acel nor. Voi știți această trăire minunată.

Scumpa noastră soră și-a sfârșit alergarea ei. Ea, ca soție, ca mamă, ca soră în Hristos, a făcut totul corect, și Dumnezeu i-a dăruit puterea necesară. Noi suntem mulțumitori pentru viața pe care Domnul i-a dat-o. Noi ne rugăm acum pentru fratele Russ. Eu în penultima mea rugăciune l-am zis Domnului aceste cuvinte: „Iubite Domn, bătrânețea poți să i-o lași, dar durerile să i le iei”, căci așa este scris că: *„Domnul a luat asupra Lui toate durerile noastre.”* (Is. 53.4). Când am fost la el în urmă cu câteva zile, fratele Russ s-a bucurat; el a fost destul de bine. Și pentru acest fapt Îi suntem mulțumitori Domnului nostru.

Câți au fost de prima dată în mijlocul nostru în acest sfârșit de săptămână? Permiteți-mi să văd mâinile voastre. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit!

Și acum spre încheiere – așa se cuvine – eu vă mulțumesc foarte frumos! Aseară toți au fost liniștiți, n-au făcut gălăgie; ați închis lumina la timpul potrivit, n-ați trântit ușile. Noi dorim să vă mulțumim din toată inima pentru acest fapt. Și în această sferă este necesar ca niciunul să nu-l deranjeze pe altul. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Noi vă așteptăm din nou în primul sfârșit de săptămână al lunii următoare.

O, Doamne, Dumnezeul nostru, Ție Îți aducem cinstea, Ție Îți aducem lauda. Tu și astăzi ai vorbit cu noi toți și ne-ai descoperit Cuvântul Tău și voia Ta. Ridică-Ți Fața Ta peste noi toți și dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta. Fii cu toți, în toate popoarele, limbile și

națiunile, în mod deosebit cu toți frații slujitori. Condu-ne și ajută-ne ca noi să ajungem la unitatea în credință și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu. Tu să zidești Biserica Ta și Tu să o desăvârșești. Tu Ți-ai vărsat sângele legământului Tău pentru Biserica legământului cel nou; Tu ne-ai dăruit Cuvântul legământului. Noi Îți mulțumim din toată inima noastră. Fii lăudat și slăvit acum și în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Se cântă cântarea „De noi fii slăvit” [...]. Și tot poporul să spună „Amin!” Amin. Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu și rămâneți legați în dragostea Lui!

Sumar video septembrie 2011

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank, și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Fie ca scumpul Domn să fie cu voi și să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Am avut un sfârșit de săptămână minunat; credincioși din aproximativ 20 de națiuni s-au adunat, iar Domnul ne-a dat Cuvântul Său sfânt și prețios. Am putut împărtăși acest Cuvânt descoperit al lui Dumnezeu, am împărtășit hrana spirituală cu cei care sunt flămânzi după auzirea cuvintelor Domnului. Privim înapoi la un sfârșit de săptămână cu binecuvântări deosebite. Mulți tineri și-au dedicat viața Domnului și noi suntem mulțumitori că suntem încă în timpul harului.

Prieteni, pentru mine a fost ceva de mare valoare să știu că Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul Său, așa cum a făcut și cu apostolii, cu prorocii, cu fratele Branham. Dumnezeu a avut încredere în acei oameni pe care i-a folosit pentru a împărtăși Cuvântul Său cu noi. Aceasta se aplică și timpului nostru.

Îmi aduc aminte că am fost împreună cu fratele Branham doar cu câteva săptămâni înainte de deschiderea celor șapte pecetei. Prieteni, doar ca să ne dăm seama ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, cum

supranaturalul a avut loc în adunările fratelui Branham... Domnul însuși a mărturisit, și prezența Celui Atotputernic a fost făcută de cunoscut slujitorului și prorocului lui Dumnezeu și, de asemenea, poporului lui Dumnezeu. Pentru mine, ca martor ocular și auditiv al lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru, este minunat să știu că același Cuvânt pe care Dumnezeu l-a dat prorocilor, apostolilor, chiar lui Ioan pe insula Patmos, l-a dat fratelui Branham prin descoperirea și inspirația Duhului Sfânt. Același Cuvânt ne-a fost și ne este dat și nouă. Aceeași descoperire o împărtășim cu poporul lui Dumnezeu în acest timp.

Pentru mine este ceva deosebit că Dumnezeu Și-a pus încrederea în noi, că ne-a împărtășit Cuvântul Său, că ne-a arătat tainele ascunse de la întemeierea lumii. Aceasta arată alegerea, ne arată că suntem poporul lui Dumnezeu din acest timp. De aceea, un text din 2 Petru 1 este foarte prețios pentru mine. Citesc doar v. 25: *„dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”*. Pentru niciun subiect biblic nu este necesară vreo interpretare, vreo explicație sau vreo discuție. Totul este aici, în această Carte. Când apostolul Petru împărtășea cu noi Cuvântul lui Dumnezeu: *„Cuvântul Domnului rămâne în veac, și acesta este Cuvântul care v-a fost predicat prin Evanghelie”*... De aceea, noi putem spune că nu am urmat basme meșteșugit alcătuite, ci avem Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a arătat modul în care Domnul conduce Biserica Sa, Mireasa, până la sfârșit, până la desăvârșire la revenirea Marelui.

Iubiți frați și surori, spun aceasta din toată inima: oriunde este Duhul lui Dumnezeu, acolo este dragoste, pace, har, iertare. Toate aceste atribute sunt acolo unde este prezent Hristos. Prieteni, chiar în același capitol, în 1 Petru, scrie că prorocii au căutat să afle când se vor întâmpla acele lucruri care le fuseseră descoperite lor. Dacă înțelegeți, nu e vorba doar despre lucrurile care s-au întâmplat în urmă cu 2.000 de ani, ci despre lucrurile care se întâmplă acum, înainte de întoarcerea lui Hristos. Noi trăim acum într-o epocă profetică, profețiile biblice se împlinesc, Israel s-a întors în țara făgăduită, iar Biserica lui Hristos s-a întors la Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Așa

cum am spus deseori, copiii făgăduinței cred cuvântul făgăduinței și primesc Duhul făgăduit. Prieteni, acesta este timpul chemării afară, timpul pregătirii, este timpul când voia lui Dumnezeu trebuie să se facă în viața noastră. Numai după ce suntem sfințiți în adevăr – știind că, Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul – putem fi siguri că suntem gata pentru revenirea Domnului și Mântuitorului nostru.

Subliniem încă o dată că, Cuvântul lui Dumnezeu, nu interpretările, nu explicațiile, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu rămâne în veci. Apoi este făcută afirmația: acesta este Cuvântul pe care vi l-am vestit prin Evanghelia lui Isus Hristos. Pentru mine, acest lucru este foarte prețios. Nu învățături străine, nu descoperiri noi, ci întoarcerea la Cuvântul lui Dumnezeu în timpul nostru. Iubiți frați și surori, este absolut necesar să avem experiențele noastre personale cu Domnul, să ne supunem Cuvântului lui Dumnezeu și să umblăm cu Domnul în ascultare de Cuvântul Său, să-L respectăm pe Dumnezeu, Cuvântul Său, slujitorii Săi care împărtășesc Cuvântul cu noi.

În încheiere, dați-mi voie s-o spun din nou: privilegiul pe care Dumnezeu mi l-a dat ca să-L cunosc pe El personal de când am venit la Domnul în 1948, primind Duhul Său în 1949 și apoi în toți anii, privind înapoi la cei 49 de ani de la chemarea la slujbă, pentru a merge din oraș în oraș, din țară în țară pentru a predica Cuvântul Lui, nu interpretări. Și Cuvântul Său rămâne în veci. Cuvântul Său nu se va întoarce niciodată gol, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Fie ca scumpul Domn să aibă calea Lui cu voi, fie ca voia Lui Dumnezeu să se facă prin harul lui Dumnezeu, fie ca toți să fim pregătiți pentru clipa revenirii Domnului și Mântuitorului nostru, fie ca sângele Mielului să fie peste voi, Cuvântul lui Dumnezeu să fie cu voi și fie ca Duhul Sfânt să vă călăuzească în tot adevărul! Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie cu voi în Numele sfânt al lui Isus! Amin.